

PRVNÍ KAPITOLA

BREAKER

Současnost...

„MÁŠ TEĎ NA PRÁCI NĚCO DŮLEŽITÉHO?“ zeptá se mě JP přes uličku na druhé straně letadla, s očima upřenýma na moji pohupující se nohu.

„Jen jsem se chtěl dostat co nejdál od tebe,“ odpovím typicky bratrsky.

„Roztomilé.“ Zhluboka si povzdychne. „Nesnáším být pryč od Kelsey, ale ta cesta do New Yorku byla fajn, ne? Mám dobrý pocit z toho, že zařizujeme už druhý dům s regulovaným nájmem.“

JP oslovil před pár měsíci mě a našeho dalšího bratra Huxleyho s tím, abychom využili svůj úspěch pro dobrou věc a zřídili ve velkých městech pár domů s regulovaným nájmem. Nabízely by bezpečné, čisté a příjemné místo k bydlení a pomoc těm, co ji potřebují – třeba školky pro rodiče samoživitele, kurzy finanční gramotnosti nebo přístup k potravinám za velkoobchodní ceny. Smyslem projektu je pomoci těm, kteří to potřebují nejvíce. A je to úspěšný a přínosný podnik.

„Je to dobrý pocit,“ řeknu, a zatímco letadlo zajíždí k hangáru, vytáhnu z kapsy telefon. Otevřu vlákno konverzace s Liou a rychle jí napíšu zprávu.

***Breaker:** Právě jsme přistáli. Zboží vyzvednuto. Máš všechno nachystáno a jsi připravena vyrazit?*

Odpověď cinkne okamžitě.

***Lia:** Jsem připravená, čekám jen na tebe.*

***Breaker:** Omlouvám se, zdrželo nás špatné počasí. Budu tam co nevidět.*

„S kým si to pořád píšeš?“ zeptá se JP a snaží se podívat na displej mého mobilu.

„S Liou,“ odpovím.

„Ááá,“ vydechne hluboce chápavým tónem. „Proto se nemůžeš dočkat, až vystoupíš z letadla. Chceš jít za svojí holkou.“

„Za prvé, není to moje holka, je to moje nejlepší kamarádka, a jestli ti to budu muset pořád dokola opakovat, tak už sakra vybuchnu. A za druhé, dostala zrovna zbrusu novou sadu skleněných Yahtzee, co jsme si chtěli zahrát.“

„Skleněné Yahtzee?“ zeptá se JP. „To mi připadá jako hodně špatný nápad. Není smyslem Yahtzee třást kostkami?“

„Ano, ale to je právě další výzva: zatřást kostkou tak, abys nerozbil pohár.“

JP se na mě zadívá, tvář má bez výrazu. „Pořežeš si ruce. Má tohle skleněné Yahtzee nějaké varování pro uživatele?“

„Samozřejmě. Hra je na vlastní riziko. A my chceme riskovat. Ale neboj. Lia natáhla na tvrdý povrch deku. Jsme chytří.“

„Chytří lidé nehrají skleněné Yahtzee,“ zamumlá a zavrtí hlavou. „Až budeš potřebovat odvézt na chirurgii na zašití, mně nevolej.“

„I kdybych to udělal, stejně bys mi nezvedl telefon.“
JP dramaticky protočí oči. „Jsem novomanžel, do prdele. Je mi líto, ale chci trávit každou volnou chvíli se svojí ženou.“

„Myslím, že ti to ve skutečnosti není líto vůbec,“ řeknu, jakmile letadlo zaparkuje, letuška otevře dveře a spustí schůdky.

Seberu tašku a projdu kolem JP k východu, kde se najednou zarazím. Před letadlem zastaví auto, vystoupí z něj Huxley, náš nejstarší bratr, zavře dveře, opře se o něj a zkříží ruce na prsou. Na očích má sluneční brýle, ale ty nedovedou zakrýt zamračené vrásky na jeho čele ani napětí, vibrující pod dokonale stříženým oblekem.

„Ehm, JP? Proč je tu Huxley a tváří se, jako by chtěl vraždit?“

„Cože?“ zeptá se JP a také zamíří k východu. Vystrčí ven hlavu a zabručí: „Nevím. Psal nám něco?“

Místo toho, abychom vystoupili z letadla a zjistili, v čem je problém, oba hledáme v mobilech textovku nebo e-mail, ale bezvysledně.

„Nic,“ opáčím.

„Kurva,“ řekne JP. „To může znamenat jen jedno. Ať už nám chce říct cokoli, nechce, aby ho někdo sledoval.“

„Co?“ podívám se. „Kámo, koukáš na moc seriálů o agentech. Proto sem osobně nepřijel. Možná... pro nás má nějakou dobrou zprávu. Možná nám chce říct něco mimořádného a chce vidět, jak na to zareagujeme.“

„To žiješ v říši, kde jednorozčci hovna chutnají jako jahodová zmrzlina, nebo co?“ JP gestikuluje směrem k Huxleymu. „Podívej se na něj, jak se mračí. Neří tu proto, aby nás hladil po hlavách a chválil nás,

jací jsme hodní kluci. Zjevně jsme něco nějak podělali. Musíme jenom zjistit jak.“

„Mohli byste už konečně přestat žvanit a vypadnout?“ křičí Huxley.

„Kámo, úplně se mi sevřely koule,“ sykne JP a chytá mě za rameno.

„Mně se právě zkroutilo péro.“ Ustoupím o krok stranou a postrčím JP dopředu. „Jdi první, jsi starší. Užil sis života víc než já.“

„To sotva,“ oduší a snaží se mě posunout k východu jako prvního, ale já se zapřu nohama o podlahu a pevně se držím. Od té doby, co je JP ženatý, trávím víc času v posilovně, zatímco on tráví víc času s Kelsey, takže – při vši úctě – mám momentálně o pár kilo svalů víc než on.

„Prostě běž, než se naštvete ještě víc.“ Šťouchnu do JP. „Víš, jak nesnáší, když – dle jeho názoru – šaškujeme.“

„Nechte toho šaškování!“ křikne Huxley.

„Tak vidíš,“ zašeptám.

„Netlač na mě,“ brání se JP a opře se zády o moji hrud'. „Zřítím se kvůli tobě ze schodů.“

„Dobrý nápad. Když spadneš dolů, je dost pravděpodobné, že se zraníš, a ať už je tu kvůli čemukoli, na chvíli to bude muset jít stranou, než zjistíme rozsah tvých poranění. Což nám dá trochu času na přemýšlení. A možná, kdyby sis dokázal i něco zlomit, by to mohlo být i pár dnů.“

„Jasně, jdu se řítit ze schodů.“

„To je slovo chlapa,“ prohodím a poplácám ho po zádech. „Zavři oči. Za chvíli bude po všem.“

„Kriste Ježíši,“ zamumlá JP, než začne scházet dolů po schodech.

Pozorně ho sleduju. „Aha, chápu. Budeš padat až blíž k zemi. Chytré!“

„Nebudu padat, ty kreténe.“

Když sejdeme dolů, otevře Huxley zadní dveře svojí Tesly S a vyzve nás: „Nastupte si.“

Slyším, jak JP hlasitě polkne, a zeptám se: „Určitě nechceš to zranění aspoň předstírat?“

„Myslím, že je na to už pozdě, kámo,“ odpoví, když vlézá do auta, a já ho následuju.

Jakmile sedíme vzadu, zabouchne Huxley dveře, čímž způsobí, že sebou já i JP trháme. Když Huxley nastupuje dopředu, neobtěžuje se na nás ani podívat. Místo toho sevře volant a dlouze vydechne.

Nespokojený povzdech. No výborně.

Za pár vteřin se na nás otočí a zeptá se: „Spojil se s vámi Taylor?“

„Taylor, jako náš právník?“ ptá se JP.

„Ano, náš právník.“

Oba zavrtíme hlavou. „Ne, neozval se nám,“ odpovím.

„Co se děje?“ zeptá se JP a jeho hlas zvážní.

„Žalují nás za nevhodné chování na pracovišti.“

„Cože?“ vyhrknu. „A kdo?“

Huxley zvedne sluneční brýle a upřeně se na mě zadívá. „Tvůj bývalý zaměstnanec.“

„Pardon?“ Několikrát zamrkám. „Sakra, a proč?“

„Údajně kvůli šikaně na pracovišti a neoprávněnému propuštění.“

„Moment.“ Zavrtím hlavou a snažím se pochopit, co to mele. „Kdo nás sakra žaluje?“

„Gemma Shoemacherová.“

„Shoemacherová?“ opakuju s vytřeštěnými očima a nedůvěrou v hlase. „Ta holka, co se mi tajně vplížila do kanceláře, přerovnála mi tam věci, rozvěsila fotky svojí rodiny, svátečně ji vyzdobila a pak prostě odešla? Ta totální psychopatka, co mě zahnila do kou-

ta v kuchyňce a zeptala se mě, kdy mám domluvenou další návštěvu u zubaře, aby se mohla dívat, jak si nechávám dělat dentální hygienu? Holka, co mi na Vánoce udělala adventní kalendář a v každém okýnku byla moje ručně kreslená miniatura? Tahle holka?“

„Byly ty kresby dobré?“ vyzvídá JP.

„Jak to s tím kurva souvisí?“ opáčím a přestávám se ovládat.

JP pokrčí rameny. „Jsem jenom zvědavý.“

„No, takhle... Udělat akvarel na tak malé ploše je dost těžké, takže možná...“

„Přestaňte žvanit o kresbách,“ vybuchne Huxley. „Tohle je sakra vážná věc. Nejen, že nás zažalovala, ale ještě nás očerňuje na sociálních sítích. Šíří lži o tom, jak podnikáme a jak ji Breaker šikanoval a nadával jí před ostatními zaměstnanci.“

„To kurva není pravda,“ opáčím. „Nikdy jsem ji nešikanoval, ani když mi ‚náhodou‘ podrazila nohy, když jsem zrovna držel v ruce ranní kafe. Choval jsem se k té ženě vždycky laskavě a jediný důvod jejího propuštění bylo to, že se zjistilo, že chodí po všech kancelářích a krade seznamy denních úkolů. Měla jich ve svém stole celou sbírku.“

„Jo, jenže ona si vymyslela historku, útočí na naši firmu a bohužel se jí dostává pozornosti.“

„Co to znamená?“ zeptám se.

„To znamená, že díky tomu, že používá správné platformy, má spoustu zhlédnutí a teď i mediální pokrytí. K tomu došlo během posledních čtyřadvaceti hodin.“

„Jak se to sakra stalo?“ vyzvídá JP.

Huxley zavrtí hlavou. „Nemáme ani ponětí, ale lidi nám kvůli tomu už volají. Lottie říkala, že slyšela, jak se o tom zaměstnanci baví v kuchyňce, a když vešla, zmlkli. Každou vteřinou ztrácíme důvěryhodnost.“